

skattens Paaligning, men ikke ved de kommunale Skatters Paaligning. Udvalget frygter nemlig for, at en saa stor Forandring i Grundlaget for de kommunale Skatters Paaligning, som en saa stor Forhøjelse af det skattefrie Fradrag kunde medføre, i alt Fald kunde volde Vanskeligheder for adskillige Kommuner, og det er jo ogsaa ved denne Lejlighed Statsskatten, vi har til Forandring, ikke Kommuneskatterne. Vi foreslaar derfor, at med Hensyn til Kommuneskatterne skal det nugældende Fradrag paa 2 800 Kr. fremdeles være gældende.

Udover de Bemærkninger, som i Betænkningen er fremsatte til Ejendomsskyldlovsforslaget, og som jeg ikke finder Anledning til at gentage, skal jeg i øvrigt om dette Lovforslag kun sige, at Udvalget gaar ud fra, at Følgen af Lovforslaget kun bliver, at Forhøjelsen af Promillen til 2 kun kommer til at gælde for et Aar og ikke mere, og at Vurderingen fra 1916 altsaa kommer til at tjene som Grundlag for Beregningen af Ejendomsskyld i 4 Aar, medens det oprindelig var Meningen, at den kun skulde gælde i 3 Aar. Jeg nærer ikke Tvivl om, at Lovforslaget maa forstaas paa den Maade og ikke retteligen kan forstaas paa anden Maade, men efter Opfordring fra nogle af Udvalgets Medlemmer har jeg dog ikke villet undlade udtrykkelig at fremsætte dette Syn paa Sagen. Grunden til, at en saadan Tvivl har kunnet opstaa, er den, at Lovforslaget kun taler om Aaret 1919, men Beregningen af Ejendomsskyld efter Vurderingen i 1916 begyndte at løbe fra 1. Juli 1916 og skulde altsaa ordinært vedblive at løbe til 1. Juli 1919. Nu udskydes Omvurderingen et Aar, følgelig skal Vurderingen fra 1916 tjene som Grundlag for Beregningen af Ejendomsskyld i 4 Aar, og det fjerde Aar er altsaa det, der løber fra 1. Juli 1919 til 30. Juni 1920.

Endvidere skal jeg udtale, at naar Venstres Medlemmer gaar med til den særlige Jordvurdering, maa vi, ligesom vore Meningsfæller i det andet høje Ting har gjort, forbeholde os vor fulde Frihed med Hensyn til, hvad denne særlige Jordvurdering i sin Tid kan og bør bruges til.

Endelig stiller Udvalget et Ændringsforslag til Lovforslaget om Arveafgift, et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at naar i de i § 2, Punkt 1, omhandlede Tilfælde Stempelafgiften skal bortfalde eller fradrages Arveafgiften, saa skal der foretages en væsentlig Nedsættelse i den Tinglæsningsafgift, der ellers skulde være erlagt. Man finder det efter Forholdene rimeligt, at en

saadan Ændring vedtages; det vedrører Overdragelse af Len og Stamhuse etc.

Såmtlige disse Ændringsforslag til de af mig omtalte 3 Lovforslag, som jeg haaber, den ærede Formand tilgiver mig, at jeg har omtalt under eet, skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale til Vedtagelse og derefter Vedtagelsen af de saaledes ændrede Lovforslag, ligesom jeg allerede har anbefalet Vedtagelsen af de andre 7 Lovforslag uændret.

Piper: Af Udvalgets Betænkning fremgaar det, at der er Enighed om samtlige Lovforslag undtagen Lovforslaget om Ejendomsskyld. I denne Enighed ligger ikke, at vi for vort Vedkommende er tilfredse med disse Lovforslag, men vi har under de foreliggende Forhold sluttet os til dem under Hensyn til hele den almindelige Situation. Heller ikke er det uden Betydning, at den Tid, der har været til Raadighed, er overordentlig kort, takket være den meget lange Tid, som det andet høje Ting har brugt til at behandle disse Lovforslag. Endvidere er der jo sket et Samarbejde mellem alle Partier i det andet høje Ting, som ogsaa i nogen Grad paavirker Situationen, idet man i Folketinget er blevet enig om at lade det af Finansministeren foreslaaede Afsnit C i Lovforslaget om Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten udgaa, at nedsætte Ejendomsskylden og at søge Dækning gennem Formueskatten, om end efter en Skala, som vi for vort Vedkommende ikke mener er saa god og jævn, som den burde være.

Der foreligger fra det Mindretal, som jeg har den Ære at tilhøre, kun 2 Ændringsforslag, nemlig til Lovforslaget om Ejendomsskyld. Det ene af disse, der er stillet til § 1, tilsigter, at 3die Stykke af Paragraffen udgaa. Det er Bestemmelsen om den særlige Jordvurdering, som vi for vort Vedkommende finder ganske hensigtsløs. Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Udvalget, tog paa sit Partis Vegne Afstand fra, hvad denne Vurdering kunde bruges til, og føler sig ikke i mindste Maade, saa vidt jeg har forstaaet, for sig eller sit Parti bundet til, at Jordvurderingen skal bruges som Grundlag for Beskatning. Men naar Vurderingen ikke skal bruges som Grundlag for Beskatning finder jeg, at det er et alt for kostbart Apparat at sætte i Scene, og at Bestemmelsen derom derfor burde udgaa af Lovforslaget. Det er dette, vi stiller Ændringsforslag om.